

Բայց իրիկունն ժամը 7 ու կեսն քաղաքը մեծ շփոթութեան մէջ ինկաւ։ Ան Տընի պալատին վրայ ժողովուրդը՝ աղաադ լիեան ծառերուն կարօտելուն դէմ դարձաւ։ Լամբրինէր զորապետը՝ որն որ նշմաստներ հոնկի կ'անդներ, ճանչուելով՝ մարտնչութեան փնիկաւ եւ մինչեւ Ան Սաբլէն պալատը հասնէ։ Հոն պոռապետը առնւ մը մտաւ, տոնգուշներէն վեր մինչեւ չորսորդ դասիկոնն ելաւ եւ յօդակէն վրայէն բովն տունն անկաւ, ուր ձի մը առաւ ու վազելով՝ ապրպին ժողովքն եկաւ։ Բայց Ան Տընի պալատին վրայ շփոթութիւնը դեռ կը շարունակէր, եւ կառավարութեան տարգիկներն ու ժողովագետն մէջն ոտնոյծ իրարու հետ զարնուելով՝ արիւն ալ եղաւ։ Դէյն ասուել քանի մը վաշա զօք Գափուսէի հրապարակը, զինաստանն եւ ուրիշ մէկ երկու անգիրը բռնեցին։ — Աս դէպքերուն վրայ Մախմէդ պաշտօնական լրագիրը տոնցոյ մին պարզեց իր գրէ։ Իրէն աստու պատահակնն դէպք մը՝ ժողովքը մարաշաւտ մէկ լծաղն մէջ գրգռութեան պատճառ եղաւ։ Սպարտոյնն (բալլարմէն) մէկը

